

[Boligministeren]

se fra Københavns kommune, direktoratet for statens faste ejendomme.

Det fremgår af redegørelsen, at bestemmelsen i saneringslovens § 64 c kunne berøre i alt 7 sager, hvoraf der i 5 sager er begæret tilskud. Heraf er tilskud godkendt i én sag, medens kommunen i de øvrige 4 sager lader beregningen af evt. § 64 c-tilskud afvente afgørelse i taksationskommissionen.

Således som saneringslovens § 64 c er affattet, kan tilskuddet, som det anføres af kommunen, først beregnes, når erstatning efter lovens § 37 er fastsat.

Kommunen har i redegørelsen peget på det ønskelige i, at der i saneringsloven i lighed med byfornyelseslovens § 56, stk. 10, tilvejebringes hjemmel for taksationskommissionen til at fastsætte en samlet erstatning og tilskudsfastsættelse.

Ved forslag til lov om ændring i lov om sanering (L 116), der for tiden behandles i boligudvalget, § 1, nr. 17, § 64 c, stk. 10, er saneringsloven foreslået bragt i overensstemmelse med byfornyelseslovens tilsvarende bestemmelse. Der påtænkes herefter ikke foreslået yderligere ændringer af saneringsloven på dette punkt.

Med hensyn til erstatningssagen vedrørende Valdemarsgade 37-39 kan oplyses, at taksationssagen forventes optaget til kendelse den 14. marts 1983.

Den nævnte redegørelse, dateret den 25. februar 1983, fra Københavns kommune er vedlagt som bilag til ministerens besvarelse af spørgsmål 20 af 17. januar 1983 (alm. del - bil. 51) fra folketingets boligudvalg.

Spm. nr. S 672

Til økonomiministeren (22/2 83) af:

Maisted (FP):

»Ministeren bedes oplyse, hvad den samlede udgift vil være, fordi man nu har fundet på, at de danske pengesedler skal ændres med deraf følgende omkostninger samt ulempe for befolkningen, samt hvem der har sat dette projekt i gang og med hvilken begrundelse.«

Begrundelse

Det er ikke spørgeren bekendt, at man med så korte mellemrum som i Danmark foretager kostbare ændringer af pengesedler-

nes udseende i andre lande som f.eks. England, og i sparetider er det svært at se logikken i, at man bruger masser af penge til et sådant projekt.

Alene til præmier er der brugt 90.000 kr., og dommerkomiteen, der har uddelt disse, har sandsynligvis heller ikke arbejdet gratis, og således vil der løbe udgift på udgift til matricer m.v., før projektet er ført ud i livet.

Samtidig er det generende for folk at skulle vænne sig til nye sedler, og også i udlandet må det virke forvirrende, at vi så ofte skifter pengesedler.

Her var en besparelse at hente for en sparsommelig regering.

Besvarelse (2/3 83):

Økonomiministeren (Anders Andersen):

Danmarks Nationalbank har oplyst følgende:

»Danmarks Nationalbank, der i henhold til nationalbankloven står for seddeludstedelsen, lægger afgørende vægt på, at de cirkulerende sedler skal kunne opfylde de sikkerhedsmæssige krav. Da disse krav ændres i takt med den tekniske udvikling, må nye sikkerhedsforanstaltninger indarbejdes i sedlerne. Hertil kommer øgede krav om maskinlæselighed. Der foretages derfor i Danmark - som i de fleste andre lande - med mellemrum en udskiftning af pengesedlerne under hensyntagen til udviklingen i sikkerhedsgravure m.v. De nuværende danske pengesedler tænkes udskiftet omkring 1990, hvor de vil have være i omløb i ca. 15 år.

Der vil kun være meget begrænsede omkostninger forbundet med at udskifte seddelserien. Bortset fra den afholdte konkurrence om idéoplæg til sedlernes udseende vil arbejdet med udformningen af sedlerne blive udført på Nationalbankens seddeltrykkeri. Dette kan ske uden ekstra ressourcer, da arbejdet med tilrettelæggelsen af den nye seddelserie er ringe sammenholdt med arbejdet med den løbende seddelproduktion. Det kan i denne forbindelse nævnes, at der årligt produceres ca. 90 millioner stk. sedler for at opretholde seddelomløbet, idet den gennemsnitlige levetid for 20-kronesedlen og 50-kronesedlen kun er omkring 9 måneder og lidt højere for de større sedler.

De beskedne meromkostninger ved udsendelsen af en ny seddelserie må ses i forhold